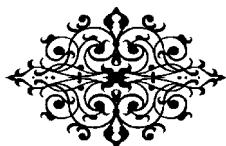

RUSTAM MIRVOHID

BU – OSHIQ SO‘ZIM

TOSHKENT
«ADIB» NASHRIYOTI
2012

УДК: 821.512.133-1

ББК: 84 (5Ў)6

A21

*Ushbu kitob O‘zbekiston Yozuvchilar uyushmasi
Yoshlar bilan ishlash bo‘limi tomonidan nashrga
tavsiya etilgan.*

Mirvohidov, Rustam.

T65 **Bu - oshiq so'zim:** she'rlar/R. Mirvohidov.

— T.: ADIB nashriyoti, 2012. — 64 b.

ISBN 978-9943-317-46-8

УДК: 821.512.133-1

ББК: 84 (5Ў)6

ISBN:978-9943-317-46-8

©«ADIB» nashriyoti, 2012

© R. Mirvohidov, 2012

EZGU AN'ANA

Muhtaram Yurtboshimizning «Adabiyotga e'tibor — ma'naviyatga, kelajakka e'tibor» nomli risolasida «iste'dodlarni izlab topish va ularning iqtidorini ro'yobga chiqarishda chuqur o'ylangan usullar, ya'ni aniq mexanizm zarurligini bugun adabiyotimiz manfaatlari talab etmoqda», degan fikr asosiy maqsad-muddaolardan biri sifatida alohida ta'kidlangani bejiz e mas.

Ana shu yuksak e'tibor samarasini o'laroq, bugungi kunda yosh iqtidor egalariga yaratilgan shart-sharoit va imkoniyatlar har qanday ijodkorning havasini keltirishi tabiiy. Jumladan, «Do'rmon» ijod uyida ustoz-shogirdlik an'analarini davom ettirishga zamin yaratuvchi ijodiy uchrashuvlar, o'quv se minarlarini aytish mumkin. Ayniqsa, ezgu an'anaga aylanib ulgurgan «Birinchi kitobim» loyihasi doirasida chop etilayotgan mo'jaz asarlar adabiy hayotimizda ulkan hodisa sifatida e'tirof etilmoqda.

Qo'lingizdagi kitob ham minglab ijodkor yoshlarning ichidan saralab olingan, mashaqqatli va serzavq mehnatning hosilasi, umidli yosh ijodkorning dastlabki qadamidir.

* * *

She'rlarim yurakning cho'qqilaridan -
Qog'ozning qa'riga o'zin tashlaydi.
Qizig'i, chilparchin bo'lgandan keyin
Odamday o'lmaydi, YASHAY boshlaydi...

O'SMA

Har safar bog‘imda sayr etib yursam,
Gul e mas,xayolim rom etar o‘sma.
Garchi u qoshlarga chiroy bersa ham
Nega uni, bilmam, deydilar: "O'sma" ?

Axir, u chaman-da unib - o‘smasa
Shu kamon qoshlarning holi bo‘lar voy.
Qizlar o‘sma qo‘ymay ko‘zin suzmasa,
Chimrilar yigitlar qoshi, hoynahoy.

Shu bois, bog‘ aro gullarga yaqin,
Navnihol o‘smaga yana tushsa ko‘z.
Shu qaro qoshlarga sevgimiz haqqi -
"O‘sma!" e mas, deyman:
"Gulla,
Yashna,
O‘s!!!"

* * *

Tomchilar,
Tomchilar,
Tomchilar -
Tinmayin
yer uzra
tomchilar.
Tomchilar
yig‘ilib
jam bo‘lar,
Zum o‘tmay
yer yuzi
nam bo‘lar.
So‘ng esa
yer ichra
singishar,
Yerning-da
chanqog‘in
yengishar.
Yer bundan
quvonib
boqadi,
Ko‘ksiga
gullarin
taqadi...

DUNYOLARGA BERGISIZIM MENING!

Ko‘nglim sarhadiga sarhading tutash,
Osmoning tajalli etar ko‘zimda.
Quyoshing jonimga purkagan otash,
Hiloling o‘pichi qolgan yuzimda.

Boshingda parvona yulduzlarmi yo,
Tangri taqib qo‘ygan bejirim munchoq?
Mushkin o‘tloqlaring bolishdir go‘yo,
Men orom olgali yonboshlagan chog‘.

Qara, ko‘zim yumsam mushtoq ki priklar,
Bir-birin vasliga yetar entikib.
Zum o‘tmay, ko‘z ochsam, qoshim ustida -
Kapalak turardi qanot silkitib...

U ilkis qochdi-yu men-da ortidan,
Nafis gulzorlaring bag‘riga kirdim.
O, boshim aylandi bu yer atridan,
Shunda ham bir etak gulingdan terdim.

Mehrim kokilidan bir tola uzib,
Guldasta yasadim sen uchun, Vatan!
Ne tong, buni ko‘rib, samodan sizib,
Sevinch yomg‘irlari to‘kilsa birdan...

Xalqim, "o 'zbek" degan shu oddiy isming,
Ruhimga azonday soladi titroq.
Asli, seni maqtash, kuylashdan oldin,
Lozimdir har kimga poklanib olmoq!

Sen-ku, maqom tutding muqaddaslikda,
Allohdan keyin-u ona bilan teng.
Ehtimol, tarxingni chizgan naqqosh ham
Astoydil, bel bog'lab, shimargandir yeng?!

Ishon, senga loyiq so'zni - gavharni
Dilim ummonidan tera olmadim.
Hali u mo "jiziy, naqshin kitobni,
Umrim tokchasidek topa qolmadim...

Valekin, kun kelib behad muzayyan,
She'riy taxtim uzra o'tqazsam seni.
Ham mumtoz tashbehlar qadalgan tojni,
Boshingga kiydirlsam... Kechirgil meni!

Kechirgil, nedinki, sen bundan ortiq
Mukofotni kutgan, ko'zi qaromsan.
Garchi sen dunyoga doxilsan, ammo
Dunyoga bergisiz, aziz ma 'vomsan!

ISHQ TILOVATI...

Bahor epkinlari esib qoldimi,
 Parvo ham qilmayin qishning dodiga.
 Bu holat yoshlikni esga soldimi,
 Chinorga suyangan kimsa yodiga?

Maysalar belini quchganday shabnam,
 Ul odam ko‘zida yaltiraydi yosh.
 Eslaydi... shu chinor tagida bir dam,
 Juft soya qo‘shilgan, guvohdir quyosh.

Ne quyosh? U zamon butun koinot,
 Yulduzlarni sochgan ular ustiga.
 Endi-chi? Tinch qo‘ymas shirin xotirot,
 Xotirotning qabri - chinor ostida...

Chinor ostidadir beomon taqdir,
 Yuraklarga chekkan armon dastxati.
 Birdan olam tindi... tiz cho‘kdi kimdir,
 Borliqqa taraldi ishq tilovati...

GAZAL

Eshit, ey yor, dilim sozi
Chaman bo‘ylab jaranglaydur,
Qo‘sildi bulbul ovozi
Hamohanglikda yangraydur.
Necha yillar yugurmay men
Visolingga yetolmasman,
Desam: bois nadur? Ayding:
Sabab yozug‘i manglaydur.
Bahor abri kabi to‘kdim
Ko‘zimdan jolalar cheksiz,
Po‘latdek toqatim hatto
Aning ostida zanglaydur.
Ochib erdim dilim, do‘stim -
Tushunmay kului holimga,
Netay, devona ko‘nglimni
Faqat devona anglaydur.
Nigorim deb shahid bo‘lsam
mening-chun bu saodatdur,
Falak o‘z ufqini har kech
Mening qonim-la ranglaydur.
Visol oni kelur, Rustam,
Umid-la dilni pok tutgil,
Umidsizlik g‘uboridan
Diling ko‘zgusi changlaydur.

XAYOL VA HAYOT

Xayol - bu ishq kabi bir laziz tuyg‘u,
 Dillar parvoziga u berar qanot.
 Hayot-chi? Yozuvda o‘xhash bo‘lsa-yu,
 Biroq xayol boshqa, boshqadir hayot.

Xayol oldida past ko‘rinur falak,
 Misol: yor labidan so‘rurmiz novvot.
 Afsus, ko‘zni ochib nazar tashlasak,
 Xayol o‘zga deymiz, o‘zgadir hayot.

Entikib chopamiz ona bag‘riga,
 Topgandek bo‘lurmiz firoqqa najot.
 Nogoh sho‘ng‘isak-chi, turmush nahriga,
 Xayol bo‘lak deymiz, bo‘lakdir hayot.

Biri cheksizlikka boshlasa bizni,
 Biri qoli plarga soladi bot-bot.
 Na iloj, birodar, ranjitgum sizni:
 Xayol bir yon ekan, bir yondir hayot.

Ammo, bunda ham bor bitta istisno:
 Uchar gilam bo‘ldi, mana, samolyot.
 De mak, taxayyuldan tamaddun paydo,
 De mak, pok xayol-la gurkirar hayot.

* * *

Ki prizing - gugurtcho‘p, saf tortib turar,
Qoshlaring ularga ishqalagichdir.
Ko‘zlariningni ochsang - yonadi ular,
Ko‘zlariningni yumsang - o‘chadi bir-bir...

Karashma qilsang-chi,
ko‘zguga boqib,
Xonangda yorug‘lik yonib o‘chadi.
Tashqarida...
mendek oshiqlar qator,
Bunga termulgancha tizza quchadi...

* * *

Yomg‘irga qoyilman! Arshning toqidan
Boshi-la sanchilar yerning qa'rige.
Yerga ham qoyilman, unga javoban -
Ko‘ksiga taqadi nafis chechaklar...
Ba'zan shularcha ham bo‘lmadik, NEGA?!

* * *

El ko‘zidan pinhon -
Shabnamli barg ostida
G'uncha lab ochdi-yu
Asta gulladi...
Ayg‘oqchi sabo
bu " sir"ni bilib,
Har tomon yeldi-yu
Birdan " gulladi".

* * *

Sochlaringa taroq ursang noz ila,
Sochlaring misol
Xayolim chigalin
yozib qo‘yaman.
Va darhol
shu fursat taassurotin -
Yuragim chetiga yozib qo‘yaman...

SOHIR TUN

Kech tushdi...

Qaydadir qurbaqa sayrab,
Atrofga taratar ajib ovozin.
Qaysidir burchakda chigirtka yayrab,
Chertib-chertib qo‘yar qadimiy sozin.

Qaydadir sarin yel ko‘zi ilingan
Daraxtlar bargini shovillatadi.
To‘lin oy - dirijyor, yuragi to‘lgan
Itlarni qaydadir uvillatadi.

Qaydadir mushuklar oyoq uchida,
Tomning qovurg‘asin qitiqlab o‘tar.
Qaysidir jo‘mrakdan oqqan tomchilar,
Chinni yostiqlarga singishib ketar...

Bu jozib, bu turfa, fusunkor saslar -
Sohir tun qizining taqinchog‘idir.
Yo ko‘kka sin solib yotgan yigitning
Subhi sodiqqacha ovunchog‘idir?

Ajab! Tun - shovqinli sukunatmikin,
Va yo sukunatli shovqin, bilolmam...?

G`AZAL

Sobit erdim, ishqingda
sayyoraman tobora.
Ko‘zdan oqqan jolası
favvoraman tobora.
Har neki dard olamda
bordır davosi, ammo
Topmay bu dardga chora -
bechoraman tobora.
Toki dil osmoniga
chiqib kelding oy misol,
Yirtib yaqo bulutdek
sadporaman tobora.
Or-nomus qayda qoldi,
izlaringga ergashib,
Bosh urub eshigingda
yolboraman tobora.
Bu ne sitam bo‘ldiki,
bila turib oxirin,
Ko‘zlarin jafosiga
tik boraman tobora.
Bazo‘r ilingan aqlim
rishtasi uzilmoqda,

Bog'lanib qoldimmi yo
dildora man tobora.
Ko'cha-ko'yarda yotgan
mastonalar bilmagan,
Ko'hna ishq sharobiga
xummoraman tobora.
Qog'oz oq sahro erur,
bir visol ilinjida,
Qalamni aso aylab
ovvoraman tobora.
Muhabbat bayrog'ini
tutib sarbaland Rustam,
Kirib boryaqman, shukur,
dil aro man tobora.

SHE'RIYAT - QANDOLAT DO'KONI...

She'riyat qandolat do'koni bo'lsa,
 Shoirlarning bayti shirinliklardir.
 Qay muxlis bu ajib do'konga kirsa,
 Unda bor har neni kuzatar bir-bir...

Masalan: Navoiy shokoladlari
 Do'konning yarmini egallab borgan.
 Yonrog 'ida Bobur marmiladlari
 Qancha she'rxonlarning tilini yorgan.

O'ng tomonda qanddek Mashrab g'azali,
 Ne baxtki, kim uni tatib ko'ribdi.
 Chap yonda Muqimiy bergen asali,
 Furqat halvosi-la birga turibdi.

Ogahiyning laziz ijodiyoti
 Do'konda har kuni talash bo'ladi.
 Parvardada ko'rsa kim Zavqiy otin,
 Ishi faqat labni yalash bo'ladi.

"Go'zal" degan Cho'lpon xo'rozqandlari,
 Qarasang, ko'zingni olaman, deydi.

Hamid Olimjonning "O'rik gullari" n,
Har kishi cho'ntakka solaman, deydi.

Habibiy va Charxiy ruletlariga
Kun sayin talablar bormoqda ortib.
G'azalxon Chustiyning konfetlariga
Hofizlar tirbanddir saxardan tortib.

Oybek domlaning-ku "Bir o'lka..." degan
Novvotlarin hamon bozori chaqqon.
Ustoz G'ofur G'ulom tortini yegan
Muxlislar to hanuz boqadi hayron.

Sal nari yursangiz... Erkin Vohidning
Murabbosi turar "Kamtarlik" bilan.
Abdulla Orifning bizesin ko'ring,
"Tilla baliqcha" ni eslaysiz birdan.

Ro'yxat tugamadi. Muhammad Yusuf
"Qizg'aldog""in sizga havola etar.
Sirojiddin Sayyid muzqaymog'i xo'b
Og'izga solmasdan eriblar ketar...

Shu xildagi qancha shirinliklar-u
Qandolatlar soni juda ham bisyor.
Aytchi, har biridan yeging kelmasmi?
Hech bo'lmasa totging kelmasmi bir bor?!

Xullas, kim men kabi xaridor bo'lsa
Boladek qndlarga o'ch bo'lsa, bilsin:
Haqiqiy lazzatni tuyaman desa,
Faqat shu do'konga marhamat qilsin!!!

* * *

Men takror e masman, men ham yangiman,
Barra sabzalarning hidi, rangiman.
Men - tarix tokining ildizin shimib,
Kelajak shoxidan ungan zangiman!.

BU – OSHIQ SO‘ZIM

Keragidan ortiq menga keraksan,
Zarurdan ham zarur hozir visoling.
Yiqilsam, yelka tut, axir, tirkaksan,
Tashnaman, si pqroryay,
bergil ziloling!

Netay, senga bog‘liq bud-u nobudim,
Qoshing imosida tirikligim hal.
Darig‘ tutma mehring, titrar vujudim,
Ostonangni tavof qilganim mahal.

Uf tortma, oz qoldi, so‘ng seni zinhor,
Bezovta qilmayman, bu - oshiq so‘zim.
O’shanda... seni ham tanimam, dildor,
Seni yaratganga tushganda ko‘zim.
Lek, bu qachon bo‘lar? Bilmayman o‘zim,
Ungacha o‘zimga tilayman to‘zim...

OSHIQLAR DUNYOSI

Hijronning adosi yo‘q, visolning adosi bor,
 Hijron e mas visolning doimo gadosi bor.
 Visol - oniy saodat, hijron - asriy uqubat,
 Shu ikki sarhad aro oshiqlar dunyosi bor.

ONA

Quyoshga ortimni o‘girsam, ajab,
 Battar nurin sochib qizitdi yelkam.
 O‘ylayman... mana shu quyoshga o‘xshab,
 Ranjitsam ham mehrin ayamas onam!

* * *

Qog‘ozga sig‘magan dardlarim bordir,
 Hatto kuz rang olgan zardlarim bordir.
 Ishqimning ul oppoq yoqasiga boq -
 G‘amingdan orttirgan gardlarim bordir.

BUVIMNING BOG'I...

Meni sog‘inch yuki bossa da'fatan,
Mehr daryosiga tashnalab qolsam.
Zeriksam, hattoki quvnoq davradan,
Kalavasi chigal o‘ylarga tolsam.
Sarsari shamollar ila, buvijon,
Yo‘l olgum dilkusho bog‘ingiz sari.
U yerda gul uchun bulbullar sayron,
Oshig‘-u ma'shuqdir u yerda bari...
Ul nafis gullarning bargiga qo‘nib,
Kapalak shabnamdan suv ichar rosa.
G'uncha-ku, bolari shartiga ko‘nib,
Asal dudog‘idan beryapti bo‘sa.
Chumoli yugurar donni ortmoqlab,
Shu mitti jonzotning maqsadi bordir.
Chuvalchang qattiq yer yurar so‘roqlab,
Unga ham tanballik juda ham ordir.
Bu ajib holatdan hayratga tushib,
Nigohimni sizga bursam bildirmay.
Labda tabassum-la qo‘yasiz qo‘shib:
"Bolam, gul shaydosi bo‘lsam men, netay?!"
Shunda men aytaman: "Buvijon, qarang,
Bir parcha yerni ham rizvon qilibsiz.

Bu bog‘ga kim kirsa mudom shafaqrang,
Laziz mevalar-la mehmon qilibsiz.
Ammo, ba'zilar-chi? Do‘stga berahm
Nashtar uryapti-ku, siz gul suqqanda.
Yo kurtak ko‘z ochsa suyunasiz jím,
Ular bir-birining ko‘zin cho‘qqanda.
Ular ko‘p o‘rtaga rahna solurlar,
Siz shoxni shoxlarga payvand qilsangiz.
Yo bog‘ni sug‘armoq bo‘lsangiz, ular -
Bir-birin tagiga suv quyar, esiz.
Esiz, ular uchun pand-u nasihat,
Ranjimam, har biri miyig‘da kulsa.
Faqat, tugarmikan bunday jaholat,
Gul e mas, ular pul shaydosi bo‘lsa?!"
Netay, sog‘inch yuki bossa da'fatan,
Mehr daryosiga tashnalab qolsam.
Boya ham aytgandim, yana aytaman:
Kalavasi chigal o‘ylarga tolsam -
Muattar sabolar ila, buvijon,
Yo‘l olgum dilkusho bog‘ingiz sari.
U yerda gul uchun bulbullar sayron,
Oshig‘-u ma'shuqdir u yerda bari...

VARRAK

Do'stlar, ko'kka qarang, zangor havoda,
Bir varrak turibdi bo'lib muallaq.
Qancha yuksalmasin hozir samodan
Pastga mo'lтирар u, nechundir ilhaq?

"Xo'sh, nima bo'libdi?! Bu oddiy varrak" -
Deya kuladirsiz balki bepisand.
Ammo, ko'zni yumib tafakkur qilsak:
U varrak - qalb erur zaminga payvand.

HAQGO'Y DEYDIKI...

"Fe'lingni keng qilgil!" - derlar odatda,
Yuzlarim ol bo'lib, qizishsam har chog'.
Bilaman, vazminlikham kerak, albatta,
Tavoze'ni men ham tushungum,
biroq.

Qorani qora-yu oqni deb oqlik,
Tarbiya ko'rganman, nechun jim ketay?
Hayhot, siz aytgan shu "kichik" nohaqlik,
Mening tor fe'limga sig'masa, netay?!

ONANING KO‘ZI UCHSA...

Ko‘z uchar... qovoqlar titraydi tinmay,
 Ona farzandidan xavotir olar.
 Bir balo sharpasin go‘yo sezganday,
 Ul-da o‘z vujudin qiynoqqa solar.

Ko‘z uchar... tirqirab oqadi yoshlar,
 Qo‘msaydi, olisda askar o‘g‘lini.
 Xayol qurg‘ur shayton har ko‘yga boshlar,
 Xavotir yomon-ku, do‘stlar, to‘g‘rimi?

Ko‘z uchar... aksiga olib battarroq,
 Sog‘inch pichoqlari dilni tig‘laydi.
 Onani bag‘rikeng deydilar, biroq
 Hozir-chi, hech nima qil ham sig‘maydi.

Ko‘z uchar... ha, ona chidolmay oxir,
 Sim qoqar o‘g‘li-da bergen raqamga.
 So‘ng... aytar: "sening ham farzanding
 bordir?!"
 "...Xizmatdan tashqari..." degan sanamga.

Ko‘z uchar... onaning fig‘oni ko‘kka
Yetdimi yo bo‘ldi momaqaldiroq?
"Rabbim, tushunarsan bu zotni yakka
O‘zing!" de masimdan chaldi qo‘ng‘iroq.

Ko‘z uchar... telefon jiringlar... ona,
Go‘shakni oladi... titraydi tizza...
Jim turar... u yoqdan: "Allo, hoy, aya,
Bu men Hasanboyman, yaxshimisizlar?"

Sokin eshitdi-yu o‘g‘lini, birdan
Tanaga jon qaytdi, yuzlariga qon.
Odamzod, buncha ham tuyg‘uga boysan,
Bunchalar ham xassos yaralding, Inson?!

Xavotir! Beshafqat tuyg‘usan g‘oyat,
Tog‘dayin bardosh ham qarshingda ojiz.
Mayli, kimning ko‘zi uchsin-u, faqat
Onaning ko‘zлari uchmasin hargiz!.

KUZ ILHOMLARI

Xazon yaproqlarin men qog'oz bilib,
 Dardi hijronlarim bitsammikin, yor.
 So'ng esa ohimdan sabolar qilib,
 Ularni poyingga eltsammikin, yor.

Umid shu, sen uydan chiqqaning mahal,
 Xazonlar oyog'ing tavoflar etsa.
 Ulardan bittasi uchib loaqlal -
 Qulog'ingga mendan mujdalar aytsa...

* * *

Qalbdan chiqqan satrlar,
 Bu - qalbimning parchasi.
 Qalbimni tashkil etar
 Yig'ilsa gar barchasi.

RUHIYAT FASLLARI...

Men yomg‘ir yoqqanin sevaman...
Ayniqsa, ayriliq tunlari, nechun?
Nechunki, soyabon bo‘lmasa agar,
Unda ko‘zyoshlarni yashirmoq mumkin.

Menga shig‘alab yoqqanin yoqar
Ko‘pincha iztirob kunlari, nechun?
Boisi, soyabon bo‘lmasa agar,
Unda soch oqlarin yashirmoq mumkin.

Quyosh nurlarin-ku, qattiq suyaman...
Ko‘chada intizor onlari, nechun?
Sababi, soyabon bo‘lmasa agar,
Yuzim sarg‘ayganin yashirmoq mumkin.

Bo‘ron-u shamolga oshnodurman men,
Afsus-u nadomat paytida, nechun?
Chunki, shu shamollar aro sarosar -
Ko‘ksimdagи "oh"ni yashirmoq mumkin.

Ha, shunday, bor tuyg‘u, hissiyotimni,
Tabiat qo‘yniga ko‘marman beun.
Faqtat, siz o‘qigan shu hayotimni (she‘rlarimni)
Sizdan yashirolmay turibman dilkun...

Men yomg‘ir yoqqanin sevaman!

* * *

Kulsang - dil osmoniga quyosh chiqar charaqlab,
Yig'lasang - bulutlarim ko'z yosh to'kadi sim-sim...
Ammo bir holat-ki bor: kulib turib yig'lasang -
Quyosh chiqib yomg'irlar to'kilganday, azizim.

O'sha on hayratlarim kamalakday rango-rang...

SO`Z DOMINI QO`YDIM...

Agar bo'lsa Navoiy
devoni quchog'imda,
Hamda sohir mug'anniy
nag'masi qulog'imda.

Beixtiyor yonadur
qalbimda ilhom o'ti,
Ul otashning aksini
ko'rursiz qarog'imda.

Gar umrim nahorida
she'r bo'yidan hidladim,
Endi to qazo qadar
ul qolur dimog'imda.

Dam g'azalning mavjida
oqadurman sar sari,
Dam yoturman be majol
taxayyul qirg'og'imda.

Hamma yoshimni gulning
bargi uzra to'kibman,

Balki, shundan qumridek
qatra yo‘q yanog‘imda?..

Ishqi yor misli sabo
o‘ynashur umrim bila,
Men shamdek chunon yonsam
hamki o‘zim yog‘imda.
Ba‘zilar el koriga
shamshir birla yaraydur,
Menda-chi, qonlar to‘kar
xomalar barmog‘imda...

Rustamo, dil ko‘yiga
so‘z ila dom qo‘ybman,
Shoyad ko‘p asir ko‘rsam
bul ajab tuzog‘imda.

* * *

Sabrim bulutlari chidolmagan on,
Mehrim yomg‘irlari to‘kila boshlar.
Afsus, u qaqragan cho‘l-u biyobon
Kabi diling uzra erimas toshlar.

U toshlar g‘ururdir, u toshlar - xayo,
Ostida ko‘milgan YURAK - xazina.
Oh, uni qo‘riqlar go‘zal ajdarho,
Karashma olovin purkab,
jimgina...

Yelkamda tortaman zahmat omochin,
Izimdan chechaklar ko‘taradi bosh.
Oldimda - tikanzor - bu ko‘hna ochun,
Qo‘limda o‘rog‘im - matonat, bardosh.

Kun kelar o‘zimga bo‘laman hayron,
Senga yor bo‘lmoqni uddaladim, deb.
O’shanda... quyosh ham qarzga olar qon,
Qalbimdan - shafaqqa bermoq uchun zeb.

KIM BAXTLI?

Bilsang, yer baxtlidir...
"Nega?" deysanmi -
Poyingdan bo'salar oladi tinmay.
Samo ham baxtiyor - yomg'ir oralab
Sochlaring siypalar senga bildirmay.
Sabo ham baxtlidir, gullar atrini
Kaftida eltadi dimog'laringga.
Yulduzlar ham baxtli, tunlar aksini
Tushurib singadi qarog'laringga.
Quyosh ham baxtlidir, garchi rashk qilib,
Ko'z qirin tashlaydi bulutlar aro.
Zilol ham o'shanday...
Isming shivirlar -
Kimning hovuchiga to'lsa doimo.
Qaragil, chor atrof sening oshuftang,
"Labbay" deb ishorang kutib turibdi.
Mana, chaqmoq chaqib bug'doyzor-da,
Senga non yopgali tandir quribdi...
Sen-ku, turtki berding zaminga avval,
Shundan beri u ham ishqingda halak.
Taajjub, shu ulkan zamin turganda,
Senga maskan bo'ldi ko'ksimda yurak.
Ehtimol, shu menga saodat de mak?!

Kim baxtli...?

QO‘SHTIRNOQ

"Sendan e'tiborni talab qilmasman,
So'rab ham o'tirmam qaynoq mehringni.
Sendan ayrilishni o'lim bilmasman,
Ofat ham sanamam ko'zda sehringni.

Sensiz ham ko'zimga rangindir dunyo,
Sensiz ham tasavvur qilaman o'zim... "-
Deb aytsam bir kuni ishonma, aslo,
Qo'shtirnoq ichida bu bo'lar har so'zim.

YANA ESLADIM...

Yana vodiylargacha kelganda ko'klam,
 Sening o'shal guldek yuzing esladi.
 Ikkimiz sayr etgan bog'larda, sanam,
 Visol shavqi ila seni izladim.

Izlab-izlab netay, topmadim yana,
 Muhabbat jo bo'lgan qaro ko'zlar.
 Lek hamon yodimda: "Men uchun, aka,
 She'rlar to'qib bering..." - degan so'zlar.

Hanuz esimdadir shafaqdek porlab,
 Shirin kalomlarga lab ochishlar.
 Gohida noz ila o'zingga chorlab,
 Noz qilib gohida so'ng qochishlar...

Qani endi falak, bir bor aylanib,
 O'shal damlar kelsa jonim berardim.
 Dil rozing so'rgali yana shaylanib,
 Dasta-dasta alvon gullar terardim.

Afsus, o'tib ketdi u damlar, erkam,
 Men ham unutmoqni juda istadim.
 Netay, seolarini yoydi-yu ko'klam,
 Bahoriy visolni yana esladi.

"SEVGI" IDORASI BOSHLIG'IGA!

"Sevgi" idorasin boshlig'i o'zing,
Men-chi, qo'lingdagi bir ishchidirman.
Dasturul amaldir u yerda so'zing,
Ish ham yuritilar farmoning bilan.

Ul jallod ko'zlarining - bo'lim boshlig'i,
Shaxsiy soqchilaring - ki priklaringdir.
Noz-u ado bilan bag'ir toshligi,
Idorani ochgan sheriklariningdir.

Men-ku, ishlayapman tun-u kun tinmay,
Kundalik me'yordan ortig'in qilib.
Sen ham visoling maoshin kesmay,
To'liq bermaysanmi holimni bilib?!

Shundoq ham bezorman "g'am" solig'idan,
Oydamas har kuni yo'liqgum unga.
Ajabmas, oldingga kirsam qaytadan,
Dil lavhiga yozib: "Chidolmam bunga!"

Shunda sen arzimni hazilga yo'y-u
O'tkir qarash qilgil, mayli, boshliqdek.
"Sevaman!" - deb avval muhringni qo'y-u,
"Toabad!" - deb so'ngra imzoingni chek!!!

XARITAGA BOQQANDA JONON

Butun bir jahonda ulkan muammo:
Muz erib dunyoni suv g'arq qilarmish.
Vah, quyosh taratgan issiqlik, ziyo,
Kun sayin ortmoqda: hamma bilarmish.

Menimcha, bu yerda o'zga vaj pinhon -
Muzliklar erishi oftobdan e mas.
Balki xaritaga boqqancha jonon
Shimol tomon andak tikilgan-u, bas!

Bas, shundan ko'zlarning taftini olib
Hattoki muztog'lar to'kayotir yosh...
Bizlarchi, bu sirdan bexabar qolib,
Aybi yo'q quyoshga otmoqdamiz tosh.

HIJRON QUZG‘UNLARI

Hijron quzg‘unlari ko‘ksimni tilib,
Bitmagan yaramni battarroq shilib,
Tirnab, yurakkinam lolazor qilib
Ketgach, anduhlarim tuz sepdilar, oh!

Men bunga toqatni olaman qaydan,
Fig‘onim avjlari oshdi-ku naydan,
"Ey, Xayyom, yo‘q de ma, bir ho‘play maydan"-
Desam, armonlarim bir tepdilar, oh!

Ko‘zlarim giryona tentirab yursam,
Majnunning xokidan oshiyon qursam,
Ki ko‘ngul ishidan hayrona tursam,
Baxtim jafo bilan osh yebdilar, oh!

Qalamga roz aytib, ishoning, toldim,
"Ey, bor!" deb barini Xudoga soldim,
"Mashrabning qo‘lidan tanburni oldim"-
Desam, "Ushshoq"lardan chal, debdilar, oh!

Chaldim-u tebranib tingladi dunyo,
Chaldim-u ko‘z yoshin ilindi samo,
Chaldim-u qanotin silkidi xumo,
Shoyad o‘zlariga yor kepdir, oh!
Tegramdan ishq degan zar sepdilar, oh!

ATIRGUL

Ki ḡrigingdan uchgan daydi o'q tegdi,
 Tegdiy-u takabbur boshimni egdi.
 Nogahon ishq degan ma'bud qoshida.
 Ul ummon yaratdi ko'zim yoshidan.
 Va sahro dilimga atirgul ekdi...

Ul meni tanladi kimlar ichidan,
 Qochdim, yer ostidan yo tog' uchidan.
 Topib, mahv etdi-ya qattol ajaldek,
 Labdan bo'sa oldi shirin g'azaldek,
 Kimlar yer tishlamas uning kuchidan?!

Go'yo cho'g' qalanib oldi alanga,
 Qimmathi or-nomus bo'ldi bir tanga,
 Obdastasin ushlab shabnamlar kutdi,
 Mayin shabbodalar sochig'in tutdi,
 Goh safo, goh jafo qo'l cho'zdi manga!..

Ko'klarga sig'mas so'z ko'ksimga sig'di,
 Ba'zan bitta so'zing yurakni siqdi.
 Jonga tanishtirgan seni - ko'zlarim,
 Ne ko'ylarga soldi meni - ko'zlarim,
 Devorni nam yiqlsa, meni g'am yiqli.

"Mayli..." deganiga ko'nikar labim,
Kun sayin g'unchaday ochilar ta'bim,
Sevgi bu - vujudni poklamoq ekan,
Yamoqli hayotni choklamoq ekan,
Har na qil, shuningdan qismagil, Rabbim,
Ekkan atirguling uzmagil, Rabbim!..

* * *

O'zimdan ketaman - SENga borgali,
 Shirin visolingning hali bor gali.
 O'tkir ki prigingdan bir nayza ilin,
 Yovuz azoblarning ko'ksin yorgali!.

Qoshlaring qoshida bukilsam, ne tong,
 Nigohing tig'idan so'kilsam, ne tong,
 Dunyoning ishiga tikilsam, ne tong ,
 Kimga keldi zar-u, kimga zor gali.

Ishq agar oftobdir, tafakkur - soya,
 Undan farmon erur, bundan rioya,
 Yo'qsa, ne nimlahza qilmish kifoya
 Tangriga loyimiz dard-la qorgali?!

Ko'zlarim bargiga shabnam tushdimi,
 Hislarim - pufakday yengil uchdimi,
 Meni anglab bo'lmas hislat quchdimi:
 Na sukutga hol bor, na yolborgali...

Sahrolarni kezib zerikib ketdim,
 She'r-u may rubobni uch taloq etdim,
 Ayo, ishq, yashirgan siringga yetdim,
 O'zimdan ketaman - SENga borgali!.

G'AZAL VA GO'ZAL...

Billur qadahlarga oqqan sharobday,
Qalbimga quyilib keladi g'azal.
So'ngra u qadahni o'pgan dudoqday,
She'rimga lablarin juftlaydi go'zal.

Bu sasni eshitay deya koinot,
Qulog'in ortiga tutar kaftini.
Hatto quyosh shovqin solmayin deya,
To'xtatib turadi o'tli taftini.

Yomg'irlarchi? Yerga tushmay muallaq,
Shamollar havoga singib ketadi.
Shoshqaloq soylar ham "o'yin"dan to'xtab
O'zlarin dengizday vazmin tutadi...:

Qachonki, qog'ozga oqsay-u g'azal,
Va unga lablarin juftlasa go'zal...

* * *

Mendan oldin kelib milyonlar o'tdi,
Mendan keyin balki, o'tadi milyon.
Meni kelishimni orziqib kutdi,
Endi-chi, ketishim kutyapti jahon!

* * *

Aqlim yoqasi qayda, seni ko'rgach ushlasa,
Yo ushlab turgan mahal bir chetidan tishlasa.
Labim piyola yanglig' ochiq qoldi, ne bo'lar,
Labing u piyoladan bo'sa olsa, xushlasa?!

Ko'zing qoracho'g'idan dilda yaram ochig'i,
Tirqirab qon oqmoqda... qani mehring sochig'i,
Tashna bo'ldim andoq-ki, zilolingga, ochig'i,
Bir ho'plab yutay derman, samo ko'zin yoshlasa.

Dengizlar pishqiradi, ishqim cho'g'ini solsam,
Daydi yellar tiz cho'kar, bir oh urib qo'zg'olsam,
Payg'om yo'q sendan hanuz, men dildan xabar olsam,
"Nechun?" degan so'roqlar netay sabrim mushtlasa?!

Peshonam kichikmidi, peshonamga sig‘mading,
Kim uchun ko‘shk sanalgan vayronamga sig‘mading,
Ne qizlar tavof qilgan ostonamga sig‘mading,
Bu ne sitam, xayolim xayolindan ketmasa.

Bilmam, ishq matlabi ne, falakning maqsadi ne,
Yulduzlar miqdori-yu g‘amimning adadi ne,
Tubiga shafaq cho‘kkan, sharobning madadi ne,
Ko‘z chirt yumib boryapman ishq qay tomon boshlasa...
Netay, aqlim qosirdir bunda boshim qashlasam...

NUQTAGA RASHK

Xayol og'ushida haykaldek qotib,
Nigohing qadaysan bir nuqta tomon.
O'sha on lovullab, o'zni yo'qotib,
Nigohing qizg'ongum nuqtadan yomon!

Sen hamon o'ydasan... parvoying falak,
Lablaringda andak kulgu izi bor.
Hoy, qalbim quyoshi,adolat kerak:
Nahot, bir nuqtaga shuncha e'tibor?!

* * *

Subhidam oh urdim - gulim sarg‘aydi,
Yaproq‘in ushladim - qo‘lim sarg‘aydi.
Qo‘limdan zum o‘tmay badanga o‘tdi,
Oyoq tekkizdim-u yo‘lim sarg‘aydi.

U yo‘lda ketyapman... chor-atrof so‘lib,
Men kabi kiryapti xazon tusiga.
Bu ne balo bo‘ldi, men sabab bo‘lib,
Olam yuzlandi-ku fasli kuziga?!

Qaydanam oh urdim, bahor chog‘ida?!

* * *

Labing sharobidan no'sh etsam yana,
Tashnalik kosasi oqibat to'lsa.
Simib yotganimda... ki prizing pana
Misoli boshimda soyabon bo'lsa.

Qizib ketsam qoshing joyidan tushib,
Tovus patlaridek yelpisa sekin...
Buni ko'rgan zohid jannatdan kechib,
Menga hasad bilan qarashi tayin.

Nafsim-da yo'l to'sib halal berganda,
Sochlaring sollanib dorin uzatsa.
Donishim behuda ko'krak kerganda,
Jununim dars berib, xulqin tuzatsa.

Yetarmanmi shunda Xayyomga orzu.
Soqiyning labolab qadahlariga?
Farah ichra pinhon dardlariga-yu
Dard ichida pinhon farahlariga?!

Mayli, ro'za tutay visol onlari,
Mayli, uzlatlarga kirayin qochib.
Faqat iftor payti savob olsaydim.
Labing sharobi-la og'zimni ochib...

AYTILMAGAN GAP

"Baliq ham ilinar tilidan...", ajab,
O'ylayman... bu gapda juda ko'po hikmat.
G'azab chog'idagi aytilmagan gap,
Senga ming tashakkur, ming bora rahmat!

"Gap kelsa otang ham turmagil ayab..."
O'ylayman... bunda ham ma'nolar qat-qat:
Zolimga qarshi ey, aytilmagan gap,
Senga ming malomat,
Senga ming la'nat!!!

"ILTIMOS, SUYANMANGIZ!"

Metro. Vagon. Eshik oynasida
Bir jumla bor eslang, ko‘ρ o‘ylanmangiz.
Ha, o‘sha o‘rindiq yonginasida
Yozilgan: "Iltimos, suyanmangiz!"

Bu-ku, ma'muriyat savobli ishi,
Yo‘lovchi nafi deb uni bitarlar.
Valekin ko‘ρ holda aksari kishi
Eshikka suyanib befarq ketarlar...

Mayli, tanqid nechun, azizim, sizga,
Shundoq ham tanqidga gazetlar to‘ldi.
Qo‘rqaman, lek bir kun bir-birimizga:
"Iltimos, suyanmang!" de masak bo‘ldi.

IZTIROB

Ki prigim uchiga osilar g‘amlar,
Koshkiydi, yosh kabi uzilsa ular.
Lek, ular na oqar va na to‘kilar,
Chunki, yer shimganda bag‘ri so‘kilar.
Yer esa Onamdir!
Bermayman ozor,
Shundoq ham ko‘ksini
Tilganman ko‘p bor.
Koshki,
o‘z dardimni unutib bir dam,
Uning bor hasratin qilib jamuljam,
Ki prigim uchida ko‘tarib yursam,
Loaqal, shu bilan farzandlik qilsam,
Koshki...

SHOIR ALAMI

(hazil)

Dil qulog‘iga ilhom so‘z pichirlar damba-dam,
Dil buyruq berar qo‘lga, qo‘l esa tutgay qalam.
So‘ngra oppoq qog‘ozning yuzi bo‘lar qop-qora,
Axir shoir kimdandir olmog‘i kerak alam?!.

MUHTOJLIK VA BEZORLIK

Ko‘nglimga bir og‘iz so‘zing yetishmas,
Ko‘nglimga bir og‘iz so‘zing ortiqcha.
Ko‘nglimni hech kishi olishni bilmas,
Ko‘nglimni bir o‘zing olding, menimcha.

Olding-u tashlading bamisoli xas,
O’t aro o‘rtandim, holim bo‘lakcha:
Muhtojman - ozgina mehring yetishmas,
Bezorman - ozgina qahring ortiqcha...

*Aleksandr Sergeyevich Pushkin
ijodidan qilingan tarjimalar*

KO‘Z YOSH

Kecha bir qadah may ichib
Gusar birla o‘ltirdim.
Xira ta'bim birla olis.
Manzilimga termuldim.

"Nechun, tikilding yo‘lga?" - deb
Savol berdi ul jasur.
"Hali undan ahboblarni.
O'tkazmading, ming shukur".

Boshimni xam qilib shunda,
Dedim asta shivirlab:
"Gusar, oh ketdi ul jonon,
Meni firoqqa tashlab".

Kiprikda qatra yosh qalqib,
Tomdi gulgun jomimga.

"Yigit! Bir qiz uchun yig'lab
Dog' tushirma nomingga!"

"Qo'ygil, Gusar, sen bedardga
Bilmoq uchun bor hali.
Afsuski, tomchi yosh yetar
Mayni og'u qilgali".

QUSHCHA

G'urbat ichra kuzatgum to'yib,
Ona xalqim ko'hna odatin:
Bir qushchani yuborgum qo'yib,
Bahor chog'i silab qanotin.

Haqqa qilib tavallo bu dam,
Ajib tuyg'u chulg'amish qalbim.
Mayliga bir jonzot bo'lsa ham,
Unga hurlik baxsh eta oldim!

BULBUL VA GUL

Sokin bog‘da, bahor... ayni tungi chog‘,
Xonish aylar gulga oshufta bulbul.
Gul esa bu unni eshitmas, biroq
Ishq kuyidan mudrab, tebranadi ul.

Bas, to‘xtat, ey, shoir, nadur urinish,
Balki bu chiroyga qo‘sinq mos e mas.
Unda yo‘q shoirni sezish, eshitish;
Qara, u yashnagay: lek javob bermas.

ALDASA HAYOT...

Agar seni aldasa hayot,
G'azab qilma, bo'lma xafahol!
Mahzun kunda shuni ayla yod:
Hali shod kun keladi, ishon.

Kelajakda bu ko'ngil yashar,
Senga aytay men bir haqiqat:
Bari oniy, barchasi o'tar,
O'tgan ishga,
derlar:
Salovat!

HARAKAT

Harakat - yo‘q, dedi, sersoqol dono,
Birov esa yurdi girdida biroz.
Yo‘q edi bundan-da kuchli e'tiroz,
Barcha unga shun-chun aytdi tasanno.

Ammo, do‘sstar, ajib bir holani aytay,
Xotiramga o‘zga misol keltirsam:
Axir, quyosh har kun biz-la yursa ham,
Haq chiqdi-ku oxir qaysar Galiley.

GUL

Ko'hna bir kitobni varaqlagan payt,
 Sarg‘ayib, qurigan bir gulni ko‘rdim.
 O'shal on qalbimda men sirli, g‘alat,
 O'ylarga g‘arq bo‘lib xayollar surdim.

Qayda ungan? Qachon? Qaysi bir ko‘klam?
 Uzoq yashnaganmi, kim uni uzgan?
 Uzgan qo‘l tanishmi yoki yot, bilmam,
 Va nechun bu yerga solib qo‘yilgan?

Yo u esdalikmi visol onidan,
 Yo achchiq firoqdan xotiramikin;
 Sokin dalalar yo qalin o‘rmonda,
 Tanho sayr qilgandan yodnomma, balkim?

Ul biri hayotmi, bul biri bormi,
 Qayda ular oldin uchrashar oshyon?
 Yo ular ham endi so‘lib qoldimi,
 Xuddi shu qurigan guldek za'faron?...

SIKLOP

Til-u fikratimdan ayrılib birdan,
Termulaman sizga tanho ko‘z bilan:
Tanho ko‘zim bordir manglayda, erkam,
Qachondir bu taqdir kirsaydi so‘zga,
Qachondir yuzta ko‘z sohibi bo‘lsam,
O’sha yuztasi-la boqardim sizga.

MUNDARIJA

She'rlarim.....	5
O'sma.....	5
Tomchilar.....	6
Dunyolarga bergisizim mening.....	7
Ishq tilovati.....	9
Eshit ey, yor.....	10
Xayol va hayot.....	11
Ki priging - gugurtcho‘p.....	12
El ko‘zidan pinhon.....	13
Sochlaringga taroq ursang.....	13
Sohir tun.....	14
Yomg‘irga qoyilman.....	15
G'azal (Sobit erdim...).....	15
She'riyat - qandolat do‘koni.....	17
Men takror e masman.....	19
Bu oshiq so‘zim.....	20
Oshiqlar dunyosi.....	21
Ona.....	21

Qog'ozga sig'magan dardlarim.....	21
Buvimning bog'i.....	22
Varrak.....	24
Haqgo'y deydiki.....	24
Onaning ko'zi uchsa.....	25
Kuz ilhomlari.....	27
Qalbdan chiqqan satrlar.....	27
Ruhiyat fasllari.....	28
Kulsang.....	29
So'z domini qo'ydim.....	30
Sabrim bulutlari.....	32
Kim baxtli.....	33
Qo'shtirnoq.....	34
Yana esladim.....	35
"Sevgi" idorasi boshlig'iga!	36
Xaritaga boqqanda jonon.....	37
Hijron quzg'unlari.....	38
Atirgul.....	39
O'zimdan ketaman.....	41
G'azal va go'zal.....	42

Mendan oldin kelib.....	43
Aqlim yoqasi qayda.....	43
Nuqtaga rashk.....	45
Subhidam oh ursam.....	46
Labing sharobi.....	47
Aytilmagan gap.....	48
"Iltimos, suyanmangiz!"	49
Iztirob.....	50
Shoir alami.....	51
Muhtojlik va bezorlik.....	52

***Aleksandr Sergeyevich Pushkin ijodidan
qilingan tarjimalar***

Ko'z yosh.....	53
Qushcha.....	55
Bulbul va gul.....	56
Aldasa hayot.....	57
Harakat.....	58
Gul.....	59
Siklop.....	60

RUSTAM MIRVOHID

BU – OSHIQ SO‘ZIM
She’rlar

Muharrir: *Humoyun Akbarov*

Rassom:

Badiiy muharrir: *Iqbol Abdurazzoqova*

Texnik muharrir: *Nodir Suvonov*

Sahifalovchi: *Oygul Fozilova*

Nashriyot litsenziyasi №. 181. 08.12.11.

Terishga 16.09.2011 da berildi. Bosishga ruxsat 02.12.2011 da

berildi. Bichimi $70 \times 90 \frac{1}{32}$. Ofset usulida bosildi.

«Acade my» garniturasi. Shartli b.t. 2,34. Nashr-hisob t. 2,0.

Adadi 20.000 nusxa. Buyurtma №

«ADIB» nashriyotida tayyorlandi.

100027. Toshkent. O‘zbekiston ko‘chasi, 16-uy.

Tel: (8371) 245-89-24.